

AFORISMES

- 1- No tothom és capaç d'avorrir-se. El tedi exigeix una tècnica refinada i una predisposició personal ben particular. En essència: cal tenir molta imaginació, esgotar-la, i després sentir-ne enyorament.
- 2- “No nacen las ideas de los puños.” És evident. Però les nostres idees són unes altres després de les punyades. Sobretot si som els que les hem rebudes.
- 3- L'home ben educat ha de saber necessàriament en quines ocasions està obligat a ser això que se'n diu un maleducat. Altrament, la seua educació serà incompleta.
- 4- En el diàleg, més important que parlar és escoltar el que altres diuen.
- 5- Tots els homes són mortals, i jo, més que ningú.
- 6- Els aforismes –els meus com els de tothom- són sempre falsos, intrínsecament falsos. I aquest també.
- 7- Si l'home adult enyora la seua infància, és perquè no se'n recorda, o perquè se'n recorda malament.
- 8- Perquè l'ull puga veure's ell mateix, li cal la mediació de l'espill. La consciència també en necessita un, d'espill. No ens veiem –o coneixem- sinó mirant-nos en altri.
- 9- Un amor sense decepcions no seria amor; seria, què sé jo?, confitura o música de Bach.
- 10- Em posa molt trist, això d'estar escoltant com parla una persona intel·ligent i que no m'interessa gens el que em diu.
- 11- ¿Qui suportaria la idea d'un duplicat de si mateix?
- 12- No sols la riquesa de pensament d'una persona, sinó també la seua complexitat de matisos sentimentals, depenen del lèxic que domine i dels seus recursos sintàctics. Pensem i sentim en la mesura que ens ho permet la nostra llengua.
- 13- Una persona que ens estima és un perill permanent.
- 14- No us irriteu, resulta antihigiènic.
- 15- Compte! No reveleu mai allò que voleu ser. Resulta perillós. Perquè els altres podran contrastar-hi el que realment sou, i la comparança us serà inflexiblement desfavorable.
- 16- Pensa –sobre tu mateix, sobre el món, sobre qualsevol cosa-, i et sentiràs distint dels altres: la reflexió aïlla.
- 17- Fóra injust reprotxar a Galileu que, per salvar la seua vida, es retractàs de les seues afirmacions científiques. Al capdavall, una veritat –si realment és veritat- continua sent veritat, tant si hom mor per ella com si no: des del punt de vista intel·lectual un màrtir no és mai un argument. Però, encara, per a Galileu, la seua pròpia vida havia de valer *més* que qualsevol veritat.
- 18- Creu-me, jove: no et faces cas! A la teua edat, un es passa la vida fent-se trampa a si mateix.
- 19- ¿Qui paga mana? La història i l'experiència de cada dia demostren, almenys, que qui mana cobra. Manar és cobrar –entre altres coses.
- 20- Potser el treball dignifique l'home. No ho sé. Però, indiscutiblement, el cansa.
- 21- L'únic consol de ser mortal és que els altres ho són tant com tu, o més.
- 22- Ningú no té idees “pròpies”; en tot cas, en té algunes de “fixes”.
- 23- No et refies de la teua *consciència*. Tendirà a donar-te la raó.
- 24- Quan dic no, ¿a què dic sí?
- 25- No val la pena de ser orgullós: cansa molt, això.
- 26- És la conclusió a què he arribat: només hi ha un “pecat mortal”, i són les faltes d'ortografia.
- 27- “Sigues qui ets”, deia no sé quin clàssic, que els humanistes han repetit com a consigna. Bé. Intentem-ho. De tota manera, no podríem ser una altra cosa.
- 28- ¿Heu vist una cosa més misteriosa que un dit? ¿O l'ungla d'un dit?
- 29- El gos és “el millor amic de l'home” només en la mesura que “l'home” siga el seu amo.
- 30- La “felicitat”, en última instància, no és sinó una acumulació d'egoismes satisfets: una acumulació de “petits” egoismes satisfets, de petites necessitats satisfetes.